

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av kyrkolagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

Det föreslås, att kyrkolagen ändras i enlighet med kyrkomötets förslag så att det i det skede då regeringens proposition bereds och under riksdagsbehandlingen skall kunna göras sådana ändringar i kyrkomötets förslag till kyrkolag som inte påverkar förslaget sakinhåll. Om ändringsbehov uppstår skall ett utlåtande begäras hos kyrkomötet om huruvida den ändring som de statliga lagstiftningsorganen anser vara nödvändig inverkar på sakinhållet.

Det föreslås dessutom att det i kyrkolagen skall göras vissa ändringar som närmast är

av teknisk natur och som visat sig vara nödvändiga i samband med verkställigheten av kyrkolagstiftningen. De föreslagna lagändringarna gäller kantors skyldighet att övergå till en tjänst som är gemensam för två eller flera församlingar, överföring av församlingrådets befogenheter, befrielse från kyrkoskatt, disciplinombudets besvärsmätt och stadganden om undantagsförhållanden.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

1.1. Ändring av förslag till kyrkolag som inte påverkar sakinhållet (2 kap. 2 §)

Enligt den tolkning av den särskilda ordningen för stiftande av kyrkolag som hittills varit gällande undantagslöst och som baserar sig på 31 § 2 mom. riksdagsordningen och 2 kap. 2 § kyrkolagen (1054/93) har regeringen och riksdagen ingen möjlighet att företa ens sådana ändringar av kyrkomötets förslag till kyrkolag som inte påverkar sakinhållet, utan förslaget måste antingen godkännas som sådant eller förkastas i sin helhet. När lagtekniska fel upptäckts har de enbart kunnat konstateras, lagen har antagits och ärendet lämnats beroende av korrigeringsåtgärder i ett senare skede. Typiska fel av teknisk natur är oriktiga hänvisningar till följd av förbiseende. En annan orsak till problemen

är den allmänna lagstiftning, som ändras och utvecklas snabbt och som omfattas av kyrkan genom hänvisningslagstiftning. I samband med behandlingen av den nya kyrkolagen diskuterade riksdagen behovet av att ändra den ordning som gäller stiftande av kyrkolag så att åtminstone sådana ändringar som inte påverkar sakinhållet kan göras i riksdagen. Dessa synpunkter framfördes både i riksdagens grundlagsutskott och förvaltningsutskott och antecknades även i utskottens betänkanden.

Även i justitieministeriets utlåtande om ett betänkande av komittén för revision av kyrkolagen betonades behovet av lagtekniska ändringar. Ministeriet ansåg att det bör vara möjligt att i kyrkolagen göra sådana rättelser av teknisk natur som inte påverkar sakinhållet.

Enligt kyrkomötet är lagtekniska ändringar av förslag till kyrkolag berättigade i statens lagstiftningsorgan. I samband med kyrkans

behandling kan det uppstå fel i förslaget, trots alla strävanden att förebygga dessa. Dessutom inverkar också andra ovan nämnda faktorer som inte är beroende av kyrkan. Därför är det i dessa fall ändamålsenligt med en möjlighet att kunna göra sådana rättelser i kyrkomötets förslag som inte påverkar kyrkolagens sakinnehåll.

Då behandlingen av förslag till kyrkolag hittills konsekvent varit sådan att inte ens sådana ändringar som nämns ovan har kunnat företas, är torde det inte vara heller möjligt att enbart genom en ändring av tolkningen ändra förfarandet till det motsatta, utan det krävs en ändring i lagstiftningen. Ett lämpligt lagrum kunde vara kyrkolagens 2 kap. 2 §, som har rubriken "Stiftande av kyrkolag. Utåtanden och framställningar". Paragrafens 1 mom. gäller grundläggande frågor om stiftandet av kyrkolag och det är därför inte ändamålsenligt att ändra detta moment. Ett stadgande om möjligheten att göra mindre ändringar i förslag till kyrkolag bör ingå i det nya 2 mom.

Till följd av ärendets natur är det i de flesta fall uppenbart att en teknisk rättelse inte påverkar sakinnehållet. Det kan dock uppstå situationer när det är en tolkningsfråga om ändringsförslaget påverkar sakinnehållet. Detta kan vara fallet åtminstone när det gäller skrivsättet. Därför är det viktigt att kyrkomötet, som framställt förslaget, skall ha en möjlighet att ge utlåtande i ärendet, och om kyrkomötet intar en negativ ståndpunkt skall det i enlighet med grundprincipen för ifrågavarande lagstiftningsordning inte vara möjligt att företa ändringen. Ett sådant förfarande skulle uppenbarligen inte fördröja lagstiftningsåtgärderna nämnvärt, eftersom ett förslag till kyrkolag som kyrkomötet framställt i allmänhet bereds av statens lagstiftningsorgan så att eventuella utlåtanden kan ges under kyrkomötets följande sessionsperiod om ett halvt år. Denna uppskattning baserar sig på den hittills rådande situationen när det uppstått jämförelsevis få behov av justeringar av teknisk natur. Uppenbarligen blir behovet av ändringar inte heller stort i fortsättningen, eftersom kyrkolagen nyligen har reviderats och det område den omfattar är betydligt snävare än förut.

1.2. Kantors övergång till en gemensam kantorstjänst (6 kap. 13 §)

Enligt 6 kap. 13 § 3 mom. kyrkolagen

(1054/93), kan domkapitlet av särskilda skäl utan tjänsteinnehavarens samtycke förordna att kyrkoherden skall övergå till en kyrkoherdetjänst som är gemensam för två eller flera församlingar. Kommittén för revision av kyrkolagen föreslog i sitt betänkande (Finlands evangelisk-lutherska kyrkas centralförvaltning, serie A 19882:2/1) att i samma paragraf skall intas ett motsvarande stadgande om kantors skyldighet att övergå till en gemensam tjänst. Under kyrkomötets behandlingen slopades stadgandet om kantorstjänsten, eftersom stadgandet om en församlings skyldighet att upprätthålla en kantorstjänst överfördes till 6 kap. 9 § kyrkoordningen (1055/93).

I praktiken har det dock visat sig vara nödvändigt att ett stadgande om kantors skyldighet att övergå till en gemensam tjänst ingår i kyrkolagen.

Domkapitlet föreslås fortfarande ha rätt att besluta om inrättande eller indragning av en gemensam kyrkoherdetjänst, medan församlingarna själva kan besluta om en gemensam kantorstjänst.

1.3. Överföring av församlingens befogenheter (11 kap. 9 §)

Enligt 11 kap. 9 § kyrkolagen är det inte möjligt att överföra församlingens befogenheter till direktionsrådena, församlingens ordförande eller vice ordförande och inte heller till tjänsteinnehavare som underlyder församlingens råd. Det vore dock nödvändigt att kunna överföra församlingens befogenheter på samma sätt som kyrkorådets befogenheter, i synnerhet inom förvaltningen av stora församlingar i ekonomisk gemenskap. Bestämmelser om överföringen av befogenheter kunde ingå i reglementet för församlingens råd. Därför skall stadgandet om reglementet för församlingens råd enligt förslaget överföras från kyrkoordningen till kyrkolagen.

1.4. Befrielse från kyrkoskatt (15 kap. 3 §)

Avsikten med 15 kap. 3 § 1 mom. kyrkolagen är att göra befrielsen från kyrkoskatt enklare och smidigare än förut. Förfarandet har dock inte i praktiken fungerat på det avsedda sättet. I första hand uppstår problem därav att statens och kommunens beslut om befrielse, som är en förutsättning för befriel-

se från kyrkoskatt, har sammankopplats med varandra.

En automatisk befrielse från kyrkoskatt förutsätter att befrielse beviljats från såväl stats- som kommunalskatt. Om villkoren för automatisk befrielse inte uppfylls på grund av statens och kommunens beslut, sänder länskatteverket ansökningshandlingarna till församlingarna för att behandlas till den del som gäller kyrkoskatten. I praktiken betyder detta till och med en lång väntan på statens eller kommunens beslut om befrielse innan det är möjligt att konstatera beloppet av den automatiska nedsättningen av kyrkoskatten.

Då innehållet i statens och kommunens beslut om befrielse är olika, är det oklart till vilket belopp befrielse från kyrkoskatt kan beviljas. Ansökan måste överföras till församlingen om staten och kommunen har sänkt skatten på olika sätt eller bara till en del av det belopp för vilket befrielse har sökts.

År 1994 behandlades ca 10 000 skattebefrielseärenden. Enligt beräkningarna beviljar kommunerna befrielse i 20 - 30 % av fallen. De statliga myndigheterna tillämpar en strängare praxis för befrielse än de kommunala myndigheterna. Vad gäller statskatt beviljas befrielse i färre än 10 % av fallen, varför högst denna andel av ansökningarna kan komma att omfattas av den automatiska befrielsen. I en del av fallen är de belopp för vilka staten och kommunen beviljar befrielse av olika storlek eller också motsvarar de inte ansökan om befrielse varför också dessa ansökningar överförs till församlingarna. Antalet ärenden som slutligt avgörs med hjälp av den automatiska befrielsen är således av ringa betydelse.

Länskatteverken utreder förutsättningarna för automatisk befrielse vad gäller alla ansökningar och beslut om befrielse samt beviljar befrielse från kyrkoskatt eller överför de ansökningsärenden som inte omfattas av den automatiska befrielsen till församlingarna. Detta skapar ett extra arbetsskede genom vilket endast en ringa del av ansökningarna om befrielse från kyrkoskatt blir slutligt behandlade.

Befrielse från kyrkoskatt enligt 15 kap. 3 § 1 mom. kyrkolagen föreslås bli kopplad till beslutet om befrielse från kommunalskatt. Om en skattskyldig i enlighet med de stadgade skälighetsgrunderna helt eller delvis beviljats befrielse från betalning av kommunalskatt eller från påföljder med anled-

ning av försenad skattebetalning, skall han enligt förslaget utan särskild ansökan erhålla motsvarande befrielse från den kyrkoskatt som skall betalas för samma inkomst samt från påföljder med anledning av försenad skattebetalning.

Den befrielse som avses i 15 kap. 3 § 2 mom. kyrkolagen skall enligt förslaget komma i fråga först efter att de kommunala myndigheterna har behandlat den ansökan som gäller kommunalskatt. Om den skattskyldige på grundval av 1 mom. inte fått den befrielse från betalning av kyrkoskatt som avses i ansökan, skall han enligt förslaget men en särskild ansökan kunna ansöka om partiell eller full befrielse hos kyrkorådet. Kyrkorådet skall av särskilda skäl kunna bevilja befrielse i enlighet med stadgade skälighetsgrunder. Uppskov med betalningen av kyrkoskatt skall inte längre kunna beviljas av kyrkostyrelsen. Enligt den ändrade 125 § beskattninglagen skall uppskov till alla delar beviljas av de statliga myndigheterna.

För att de olika skedena av behandlingen av skattebefrielseärenden skall minska skall ansökan om befrielse från kyrkoskatt enligt propositionen anses vara behandlad när länskatteverket har konstaterat om den skattskyldige har rätt till automatisk befrielse från kyrkoskatt på grundval av beslut om befrielse från kommunalskatt. Om den skattskyldige inte helt eller delvis befriats från kyrkoskatt på grundval av beslut om befrielse från kommunalskatt, kan han dock särskilt ansöka om befrielse hos församlingen. Då befrielse beviljas enligt de stadgade skälighetsgrunderna, kan kyrkorådet endast av särskilda skäl bevilja befrielse från den skatt som inte omfattas av beslutet om befrielse från kommunalskatt.

En skattskyldig som är missnöjd med beslutet om befrielse från kommunalskatt kan hos länsrätten söka ändring i de kommunala myndigheternas beslut. Den befrielse som eventuellt ingår i länsrättens beslut skulle då också gälla kyrkoskatt. Vad gäller kyrkoskatt kan den skattskyldige även ansöka om befrielse hos kyrkorådet. Då får han av kyrkorådet ett beslut angående kyrkoskatten som han om han så önskar kan söka ändring i hos domkapitlet. Kyrkorådet handlägger ansökan först när beslutet angående kommunalskatten vunnit laga kraft.

I detta sammanhang är det skäl att betona att den skattskyldiges besvär till länsrätten

eller domkapitlet är laglighetsbesvär (jfr 125 § 6 mom. beskattningslagen, § kommunallagen och 24 kap. 3 § kyrkolagen). Därför kan besvärinstansen inte enligt prövning bevilja sådan befrielse som den kommunala myndigheten eller församlingens myndighet inte har beviljat.

På grund av revideringen av skattelagarna gäller 15 kap. 3 § kyrkolagen inte längre beviljande av frihet från ett samfunds inkomstskatt, eftersom en statlig myndighet beviljar befrielse från denna (125 § beskattningslagen).

När inget särskilt stadgas om ikraftträdelse är den allmänna principen i skatterätten att materiella stadganden som leder till en strängare beskattning inte tillämpas retroaktivt, medan samma regel inte nödvändigtvis behöver gälla stadganden som betyder lindrigare beskattning. Vad gäller de processuella stadgandena finns däremot i regel en norm, enligt vilken de tillämpas omedelbart, således också på rättsförhållanden som uppkommit redan tidigare, om inte något annat stadgas.

Kyrkolagens 15 kap. 3 § är en materiellrättslig norm som nu föreslås bli ändrad så att förutsättningarna för automatisk skattelättnad förenklas. I sin nya form betyder stadgandet att dessa förutsättningar för skattelättnader lindras.

Om ändringen i 15 kap. 3 § kyrkolagen träder i kraft i enlighet med det stadgande som kyrkomötet föreslår, kunde lagändringen, enligt de muntliga utredningar som erhållits av skatteuppbördsmyndigheterna, tillämpas på alla kyrkoskatteskulder som fortfarande kan drivras och för vilka ansökan om befrielse är anhängig när ändringen i 15 kap. 3 § kyrkolagen träder i kraft eller har inlämnats därefter.

1.5. Disciplinombudets besvärsmätt (24 kap. 3 §)

Under ärendets behandling i kyrkomötet fogades till 23 kap. kyrkolagen, som gäller disciplinärt förfarande, till 4 § som 2 mom. ett stadgande enligt vilket kyrkorådet, det gemensamma kyrkorådet eller församlingsrådet skall kalla det disciplinombud som förordnats av domkapitlet till disciplinombud i ärendet, om i det disciplinära ärende som behandlas i nämnda organ krävs annat disciplinärt straff för tjänstnehavaren än

skriftlig varning. I samband därmed hade det också varit nödvändigt att ändra 24 kap. 3 § 1 mom. kyrkolagen så, att disciplinombudet skulle ha rätt att anföra besvär över det beslut som nämnda organ har meddelat i det disciplinära ärendet på motsvarande sätt som disciplinombudet har rätt att anföra besvär över de disciplinsbeslut som meddelats av domkapitlet och kyrkostyrelsen. Det föreslås att 24 kap. 3 § 1 mom. kyrkolagen, vilket gäller besvärsmätt, nu skall ändras på det anförda sättet.

1.6. Stadganden om (25 kap. 14 §) undantagsförhållanden

Vid beredningen av de stadganden om undantagsförhållanden som ingår i 25 kap. 14 § kyrkolagen var beredskapslagen (1080/91) och lagen om försvarstillstånd (1083/91) under behandling i riksdagen. I stadgandet om undantagsförhållanden i kyrkolagen kunde således inte intas en direkt hänvisning till de nämnda lagarna. I kyrkolagen intogs däremot en precisering av den situation och en beskrivning av statsrådets behörighet som möjliggjorde tillämpningen av stadgandena om undantagsförhållanden i kyrkolagen. Riksdagens grundlagsutskott har i sitt yttrande (GrUB 20/1993 rd) ansett att förutsättningarna för tillämpningen av stadgandet har definierats så allmänt att det är möjligt att anse att undantagsförhållanden råder även i andra fall än i sådana då det blir fråga om att tillämpa beredskapslagen eller lagen om försvarstillstånd. Avsikten har ändå varit att 25 kap. 14 § kyrkolagen kan tillämpas endast om statsrådet fått rätt till undantagsåtgärder antingen på grundval av beredskapslagen eller lagen om försvarstillstånd. Detta uppnås genom att i nämnda stadgande tas in en direkt hänvisning till beredskapslagen och lagen om försvarstillstånd.

2. Propositionens verkningar i fråga om ekonomi och organisation

De föreslagna ändringarna har inga större ekonomiska verkningar. Den ändring i kyrkolagen som möjliggör en överföring av församlingsrådets befogenheter i vissa ärenden skulle underlätta förvaltningen av församlingar i ekonomisk gemenskap.

3. Beredningen av propositionen

möjligt efter att den har antagits och blivit stadfast.

Förslaget har beretts i kyrkostyrelsen och i kyrkomötets lagutskott.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som

Lag

om ändring av kyrkolagen

På förslag av kyrkomötet och enligt riksdagens beslut ändras i kyrkolagen av den 26 november 1993 (1054/93) 6 kap. 13 § 2 och 3 mom., 11 kap. 9 § 1 mom., 15 kap. 3 §, 24 kap. 3 § 1 mom. och 25 kap. 14 § 1 mom. samt fogas till 2 kap. 2 § lagen ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

2 kap.

Kyrkolagen och andra författningar som gäller kyrkan

2 §

Stiftande av kyrkolag. Utlåtanden och framställningar

Vid prövning av kyrkomötets förslag gällande kyrkolag kan ett sådant lagstiftningstekniskt fel i förslaget som inte påverkar förslagets innehåll rättas. Kyrkomötet skall ge ett utlåtande i ärendet innan rättelsen görs.

6 kap.

Tjänsteinnehavare och arbetstagare

B. Tjänster i en församling och kyrklig samfällighet

13 §

Församlingens tjänster

Två eller flera församlingar som hör till samma stift kan gemensamt ha en kyrkoherdetjänst och en kantorstjänst eller endera. Domkapitlet beslutar om inrättande och indragning av en kyrkoherdetjänst. Motsvarande beslut om en kantorstjänst fattas av för-

samlingarna i fråga. Om andra gemensamma tjänster bestäms i kyrkoordningen.

Ett beslut om inrättande av en gemensam kyrkoherdetjänst eller kantorstjänst skall iakttas då tjänsten i den ena församlingen blir ledig och tjänsteinnehavaren i den andra församlingen samtycker till att övergå till den för de båda församlingarna gemensamma tjänsten. Domkapitlet kan dock av särskilda skäl bestämma att beslutet skall verkställas samt förplikta tjänsteinnehavaren att övergå till den gemensamma tjänsten utan dennes samtycke. Kyrkostyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid val av tjänsteinnehavare.

11 kap.

Kyrklig samfällighet

9 §

Församlingsrådet

De församlingar som är i fullständig ekonomisk gemenskap har ett fövar sitt församlingsråd. Detta sköter kyrkorådets uppgifter enligt 10 kap. 1 § vilka inte ankommer på gemensamma kyrkorådet i den kyrkliga samfälligheten samt de övriga uppgifter som ankommer församlingsrådet enligt denna lag eller om vilka så särskilt bestäms. Församlingsrådet antar ett reglemente, som skall underställas domkapitlet. På församlingsrådet skall även tillämpas vad 10 kap. 4 och 5 §§ stadgar om kyrkorådet.

15 kap.

Församlingens ekonomi

3 §

Befrielse från kyrkoskatt

Har den skattskyldige i enlighet med lagstadgade skälighetsgrunder helt eller delvis beviljats befrielse från betalning av skatt till kommunen eller från påföljder med anledning av försenad skattebetalning, erhåller han motsvarande befrielse från den kyrkoskatt som skall betalas för samma inkomst samt från påföljder med anledning av försenad skattebetalning.

Har den skattskyldige inte fått den befrielse som avses i 1 mom., kan kyrkorådet av särskilda skäl på ansökan helt eller delvis bevilja befrielse från kyrkoskatt eller från påföljder med anledning av försenad skattebetalning på samma grunder som statliga och kommunala tjänstemän kan bevilja befrielse från betalning av stats- eller kommunalskatt.

24 kap.

Underställning och ändringssökande

3 §

Överklagande av myndighets beslut

Över ett beslut av en myndighet i en församling eller kyrklig samfällighet samt över ett domkapitels eller kyrkostyrelsens beslut får var och en anföras besvär på den grund att beslutet kränker hans rätt. Disciplinombudet har rätt att anföras besvär över beslut i

sådana disciplinära ärenden som avses i 23 kap. 3 § 1 och 2 mom. samt 4 § 2 mom.

25 kap.

Kompletterande stadganden

14 §

Undantagsförhållanden

Har statsrådet med stöd av beredskapslagen (1080/91) eller lagen om försvarstillstånd (1083/91) getts rätt att utöva befogenheter som berättigar till vidtagande av undantagsåtgärder, kan kyrkostyrelsen sammankalla kyrkomötet att sammankomma på en plats som den bestämmer. Kan kyrkomötet härvid inte sammankomma, har kyrkostyrelsen rätt att på kyrkomötets vägnar göra framställningar och avge utlåtanden till statsrådet samt för högst ett år utfärda interimistiska bestämmelser om

1) budgeten för kyrkans centralfond eller tillägg till eller ändringar av den tidigare fastställda budgeten eller tillämpning av ett budgetförslag, tills kyrkomötet fattat beslut i ärendet.

2) kyrkostyrelsens och de i anslutning till kyrkostyrelsen grundade verksamhetsorganens förvaltning och verksamhet under rådande undantagsförhållanden, samt

3) församlingarnas och de kyrkliga samfälligheternas tillfälliga förvaltning samt skyddet av deras egendom samt om övriga åtgärder som undantagsförhållandena kräver.

Denna lag träder i kraft den _____ 199 .

Helsingfors den 31 maj 1996

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Undervisningsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Lag

om ändring av kyrkolagen

På förslag av kyrkomötet och enligt riksdagens beslut *ändras* i kyrkolagen av den 26 november 1993 (1054/93) 6 kap. 13 § 2 och 3 mom., 11 kap. 9 § 1 mom., 15 kap. 3 §, 24 kap. 3 § 1 mom. och 25 kap. 14 § 1 mom. samt *fogas* till 2 kap. 2 § lagen ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

Tjänsteinnehavare och arbetstagare

B. Tjänster i en församling och kyrklig samfällighet

13 §

Församlingens tjänster

Två eller flera församlingar som hör till samma stift kan gemensamt ha en kyrkoherdetjänst om vars inrättande eller indragning domkapitlet beslutar. Om övriga gemensamma tjänster bestäms i kyrkoordningen.

Ett beslut om inrättande av en gemensam kyrkoherdetjänst skall iakttas då tjänsten i den ena församlingen blir ledig och tjänsteinnehavaren i den andra församlingen samtycker till att övergå till den för de båda församlingarna gemensamma tjänsten. Domkapitlet kan dock av särskilda skäl bestämma att beslutet skall verkställas samt förplikta tjänsteinnehavaren att övergå till den gemensamma tjänsten utan dennes samtycke. Kyrkostyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid val av tjänsteinnehavare.

Två eller flera församlingar som hör till samma stift kan gemensamt ha en kyrkoherdetjänst *och en kantorstjänst eller endera. Domkapitlet beslutar om inrättande och indragning av en kyrkoherdetjänst. Motsvarande beslut om en kantorstjänst fattas av församlingarna i fråga.* Om andra gemensamma tjänster bestäms i kyrkoordningen.

Ett beslut om inrättande av en gemensam kyrkoherdetjänst *eller kantorstjänst* skall iakttas då tjänsten i den ena församlingen blir ledig och tjänsteinnehavaren i den andra församlingen samtycker till att övergå till den för de båda församlingarna gemensamma tjänsten. Domkapitlet kan dock av särskilda skäl bestämma att beslutet skall verkställas samt förplikta tjänsteinnehavaren att övergå till den gemensamma tjänsten utan dennes samtycke. Kyrkostyrelsen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid val av tjänsteinnehavare.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

Kyrklig samfällighet

9 §

Församlingsrådet

De församlingar som är i fullständig ekonomisk gemenskap har ett församlingsråd. Detta sköter kyrkorådets uppgifter enligt 10 kap. 1 § vilka inte ankommer på gemensamma kyrkorådet i den kyrkliga samfälligheten samt de övriga uppgifter som ankommer församlingsrådet enligt denna lag eller om vilka så särskilt bestäms. På församlingsrådet skall även tillämpas vad som i 5 § i samma kapitel stadgas om kyrkorådet.

9 §

Församlingsrådet

De församlingar som är i fullständig ekonomisk gemenskap har *var sitt* församlingsråd. Detta sköter kyrkorådets uppgifter enligt 10 kap. 1 § vilka inte ankommer på gemensamma kyrkorådet i den kyrkliga samfälligheten samt de övriga uppgifter som ankommer församlingsrådet enligt denna lag eller om vilka så särskilt bestäms. *Församlingsrådet antar ett reglemente, som skall underställas domkapitlet.* På församlingsrådet skall även tillämpas vad *10 kap. 4 och 5 §§ stadgar om kyrkorådet.*

15 kap.

Församlingens ekonomi

3 §

Befrielse från kyrkoskatt

Har den skattskyldige i enlighet med lagstadgade skälighetsgrunder helt eller delvis beviljats befrielse från betalning av skatt till *såväl staten som kommunen* eller från påföljder med anledning av försenad skattebetalning, *eller uppskov därmed*, erhåller han motsvarande befrielse från den kyrkoskatt som skall betalas för samma inkomst samt från påföljder med anledning av försenad skattebetalning *eller uppskov med skattebetalningen på motsvarande villkor.*

Kyrkorådet kan även i andra än i de fall som avses i 1 mom. helt eller delvis bevilja befrielse från kyrkoskatt eller från påföljder med anledning av försenad skattebetalning *eller uppskov med skattebetalning* på samma grunder som statens och kommunens myndigheter kan bevilja befrielse *eller uppskov som gäller stats- eller kommunalskatt.*

3 §

Befrielse från kyrkoskatt

Har den skattskyldige i enlighet med lagstadgade skälighetsgrunder helt eller delvis beviljats befrielse från betalning av skatt till kommunen eller från påföljder med anledning av försenad skattebetalning, erhåller han motsvarande befrielse från den kyrkoskatt som skall betalas för samma inkomst samt från påföljder med anledning av försenad skattebetalning.

Har den skattskyldige inte fått den befrielse som avses i 1 mom., kan kyrkorådet av särskilda skäl på ansökan helt eller delvis bevilja befrielse från kyrkoskatt eller från påföljder med anledning av försenad skattebetalning på samma grunder som statliga och kommunala tjänstemän kan bevilja befrielse från betalning av stats- eller kommunalskatt.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

24 kap.

Underställning och ändringssökande

3 §

Överklagande av myndighets beslut

Över ett beslut av en myndighet i en församling eller kyrklig samfällighet samt över ett domkapitels eller kyrkostyrelsens beslut får var och en anföras besvär på den grund att beslutet kränker hans rätt. Disciplinombudet har rätt att anföras besvär över beslut i sådana disciplinära ärenden som avses i 23 kap. 3 § 1 och 2 mom.

3 §

Överklagande av myndighets beslut

Över ett beslut av en myndighet i en församling eller kyrklig samfällighet samt över ett domkapitels eller kyrkostyrelsens beslut får var och en anföras besvär på den grund att beslutet kränker hans rätt. Disciplinombudet har rätt att anföras besvär över beslut i sådana disciplinära ärenden som avses i 23 kap. 3 § 1 och 2 mom. *samt 4 § 2 mom.*

25 kap.

Kompletterande stadganden

14 §

Undantagsförhållanden

Råder det sådana undantagsförhållanden som utgör hot mot hälsa och utkomst för landets befolkning, grunderna för landets näringsliv eller rättordning och medborgarnas grundläggande rättigheter eller rikets territoriellintegritet eller självständighet, och har statsrådet i enlighet med lag som stiftats i grundlagsordning getts rätt att utöva befogenheter som berättigar till vidtagande av undantagsåtgärder, kan kyrkostyrelsen sammankalla kyrkomötet att sammankomma på en plats som den bestämmer. Kan kyrkomötet härvid inte sammankomma, har kyrkostyrelsen rätt att på kyrkomötets vägnar göra framställningar och avge utlåtanden till statsrådet samt för högst ett år utfärda interimistiska bestämmelser om

1) budgeten för kyrkans centralfond eller tillägg eller ändringar av den tidigare fastställda budgeten eller tillämpning av ett budgetförslag, tills kyrkomötet fattat beslut i ärendet,

2) kyrkostyrelsens och de i anslutning till kyrkostyrelsen grundade verksamhetsorganens förvaltning och verksamhet under rådande undantagsförhållanden, samt

14 §

Undantagsförhållanden

Har statsrådet med stöd av beredskapslagen (1080/91) eller lagen om försvarstillstånd (1083/91) getts rätt att utöva befogenheter som berättigar till vidtagande av undantagsåtgärder, kan kyrkostyrelsen sammankalla kyrkomötet att sammankomma på en plats som den bestämmer. Kan kyrkomötet härvid inte sammankomma, har kyrkostyrelsen rätt att på kyrkomötets vägnar göra framställningar och avge utlåtanden till statsrådet samt för högst ett år utfärda interimistiska bestämmelser om

1) budgeten för kyrkans centralfond eller tillägg till eller ändringar av den tidigare fastställda budgeten eller tillämpning av ett budgetförslag, tills kyrkomötet fattat beslut i ärendet.

2) kyrkostyrelsens och de i anslutning till kyrkostyrelsen grundade verksamhetsorganens förvaltning och verksamhet under rådande undantagsförhållanden, samt

Gällande lydelse

3) församlingarnas och de kyrkliga samfälligheternas tillfälliga förvaltning samt skyddet av deras egendom samt om övriga åtgärder som undantagsförhållandena kräver.

Föreslagen lydelse

3) församlingarnas och de kyrkliga samfälligheternas tillfälliga förvaltning samt skyddet av deras egendom samt om övriga åtgärder som undantagsförhållandena kräver.

Denna lag träder i kraft den _____ *199 .*
